

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010329
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010329.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUD. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti obžalovanému P. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. a s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a okresnej prokurátorky v Topoľčanoch (ďalej len prokurátor), proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.07.2021, sp. zn. 1T/66/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolania obžalovaného P. F., narodeného XX.XX.XXXX a prokurátora
z a m i e t a ,
pretože zistil, že nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného P. F. (ďalej len obžalovaný) vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. a s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hodine v K. na križovatke ciest D./XXXX - ul. Q. s ul. L., ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. V. H., evidenčné číslo K. XXXM. zo smeru ul. L., pričom nerešpektoval dopravné značenie „Stoj, daj prednosť v jazde“ a v križovatke nedal prednosť v jazde od centra mesta v smere na obec C. jazdiacemu motocyklu zn. W. XXX, evidenčné číslo K. XXY. ktoré viedol vodič - poškodený F. P., v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidla s motocyklom, pri ktorej poškodený F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., Z. XX/XX, utrpel zranenie pomliaždenie mozgového tkaniva s krvácaním v oblasti bázy ľavého spánkového laloku, krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu v oblasti ľavého spánkového laloku menšieho rozsahu, prasklinu spánkovej kosti, prasklinu oblúka pravej jarmovej kosti, pomliaždenie mäkkých tkanív praveho lakťa bez úrazových zmien na kostnom skelete a pomliaždenie mäkkých tkanív pravej bedrovej kosti a kolena bez úrazových zmien na kostnom skelete, otras mozgu ľahkého charakteru, ktoré si vyžiadalo liečenie v trvaní od 17.04.2020, v trvaní cca 2 - 2,5 mesiaca do konca mesiaca jún, začiatku mesiaca júl XXXX, obžalovaný F. svojim konaním porušil ustanovenie § 20 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c), h) zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 v sume 1975,35 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX/XX, C. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný, proti všetkým jeho výrokom.

V jeho písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajcu, namietal priebeh nehodového deja s tým, že nezodpovedá vykonaným dôkazom a právnej kvalifikácii. Postup vyšetrovateľa v prípravnom konaní, jeho úkony označil za neplatné, kde vec mala byť vrátená do prípravného konania. Uviedol, že pred výsluchom nebol poučený o svojich právach, nebola vybavená jeho námietka zaujatosti, vyšetrovateľ na neho vyvíjal nátlak, aby na námietke zaujatosti netrval a nezapísal ju do zápisnice. Svedčí o tom audio nahrávka, na ktorú sa nevzťahujú ustanovenia o ochrane osobnosti. Vyšetrovateľ vypovedal za neho, znemožnil mu vypovedať spontánne, celé prípravné konanie je nulité, nezákonné.

K nehodovému deju poukazoval na dôkaznú núdzu, nedôslednosť policajných orgánov. Na mieste nehody sa nachádzal svedok z bielej dodávky. Policajti zapísal jeho údaje, neskôr to poprel a svedka nemožno vypátrať. Súdu I. stupňa vytýkal, že odmietol jeho návrhy dôkazov. Vyslovil názor, že za stavu dôkaznej núdze treba ustáliť nehodový dej na základe jeho výpovede. Vylúčil, že poškodený by si vzhľadom na zranenia, ktoré utrpel, pamätal na to, či zapol smerovku signalizujúcu odbočovanie. Dôvodne sa domnieval, že poškodený vykoná odbočovací manéver, pohol sa zo svojho miesta a drgol do neho. Bolo to postrčenie, nie náraz. Nespochybňoval, že toto malo za následok stratu stability poškodeného nad motocyklom a bolo príčinou jeho pádu na vozovku.

Ochranná prilba motocyklistu nebola poškodená. Nie je jednoznačné, či ju poškodený mal nasadenú na hlavu a riadne pripevnenú. Telo vymrštené na zem sa nemuselo trieť o vozovku v oblasti zranenia hlavy a spôsobiť odreniny popísané znalcom, ale mohli vzniknúť nárazom hlavy o vozovku krátkym kontaktom šúchania po vozovke. Poukazoval na zranenia poškodeného v oblasti hlavy, mechanizmus ich vzniku a vyslovil názor, že poškodený buď nemal prilbu nasadenú alebo je nemal riadne pripevnenú. Za podstatné pre ustálenie viny považoval objasnenie, či vzhľadom na to, že poškodený svetelným znamením signalizoval odbočenie, čo signalizoval aj prejdením zo stredu jazdného pruhu na krajnicu pravého jazdného pruhu a znížením rýchlosti, keď on riadne zastavil na značke stoj, daj prednosť v jazde, došiel k záveru, že poškodený odbočuje, mal a mohol vedieť, že poškodený v skutočnosti neodbočí a či mu týmto svojím porušením povinností motocyklistu nevytvoril náhlu a neočakávanú prekážku.

Navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. a) Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil, alternatívne aby podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil.

V doplnení dôvodov odvolania poukázal na dve alternatívy priebehu skutkového deja, jednu podľa neho a druhú podľa poškodeného. Poškodený uvádzal, že si nič nepamätá, preto treba uplatniť zásadu in dubio pro reo.

Vytýkajúc súdu I. stupňa, že neuznal legalitu nahrávky vyšetrovateľa pri výsluchu namietal, že nešlo k súkromnému rozhovoru ale o úradný a procesný postup, kde účastníci konania majú právo sami si vyhotoviť audionahrávku pojednávania. Žiadal, aby odvolací súd posúdil zákonnosť postupu vyšetrovateľa prizmatom ústavnej zásady rovnosti občanov pred zákonom a povinnosti štátneho orgánu konať vždy zákonným spôsobom. Vytýkal súdu I. stupňa, že odmietol jeho návrh na predvolanie vyšetrovateľa ako svedka a konfrontovať ho so záznamom, pretože neobstojí argument, že zápisnicu podpísal.

Za neprimerane prísny považoval uložený trest zákazu činnosti, pretože v križovatke zastal, presvedčil sa o situácii v cestnej premávke, dával prednosť vozidlám.

Prokurátor napadol rozsudok súdu I. stupňa odvolaním vo výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Uložený trest odňatia slobody považoval za neprimerane mierny a z tohto dôvodu napadnutý rozsudok za nezákonný. Poukázal na skutkové okolnosti prípadu, kde obžalovaný nerešpektoval v križovatke dopravnú značku „Stoj, daj prednosť v jazde“, nedal prednosť v jazde prichádzajúcemu motocyklu. V dôsledku toho došlo ku zrážke, pri ktorej poškodený utrpel viacero vážnych zranení. Okrem

toho svojou nezodpovednou jazdou závažným spôsobom porušil všeobecne záväzné predpisy na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

S poukazom na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku, mimoriadne závažný následok na zdraví poškodeného navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému popri treste zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky i trest odňatia slobody v trvaní cca 18 mesiacov a jeho výkon podmienene odložil na dlhšiu skúšobnú dobu.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil, i keď bol riadne a včas upovedomený. Na základe žiadosti predloženej obhajcom bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti a tiež v neprítomnosti poškodených.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomného odvolania obžalovaného a odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon podmienene odloží a určí skúšobnú dobu v trvaní najmenej 3 rokov. Vo zvyšnej časti navrhla rozhodnúť zhodne, ako rozhodol súd I. stupňa. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným i prokurátorom, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine, treste, náhrade škody proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol dostatočné právne úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a napokon aj o náhrade škody.

Súd I. stupňa správne zistil, že vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku i spáchanie skutku obžalovaným, ktorý ním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. a s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 3 písm. e) Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona - v zmysle § 20 ods. 1 a § 137 ods. 2 písm. c), písm. h) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

I keď obžalovaný popieral zavinenie za spáchaný skutok, toto bolo preukázané tak, ako to ustálil súd I. stupňa. Vina obžalovaného bola preukázaná predovšetkým svedeckou výpoveďou poškodeného F. P., závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Mariána Pamulu odvetvie chirurgia a traumatológia ako aj znaleckého posudku z odboru doprava cestná Ing. Ľubomíra Harineka, zápisnicou o ohliadke miesta činu zo dňa XX.XX.XXXX, záznamom dopravnej nehody, fotodokumentáciou z miesta dopravnej nehody.

Z výpovede poškodeného F. P. jednoznačne vyplynulo, že jazdil v danom úseku po hlavnej ceste, rýchlosťou cca 40 km/h., na hlave mal riadne pripevnenú ochrannú prilbu. Vylúčil, že by mal zapnutý ukazovateľ zmeny smeru jazdy a naznačoval odbočenie motocyklom z hlavnej cesty z ulice Q. na vedľajšiu cestu ulicu L., pretože jeho zámerom bolo ísť ďalej po hlavnej ceste až na ulicu X. A..

I keď poškodený uviedol, že od momentu zrážky si viac nepamätá, ním prezentovaný priebeh nehodového deja podporujú závery znaleckého posudku Ing. Harineka, ktorý ako technickú príčinu predmetnej dopravnej nehody určil vytvorenie kolíznej situácie zo strany vozidla V. H. C., ktoré viedol obžalovaný, vodičovi malého motocykla W. XXX, keď obžalovaný vytvoril poškodenému prekážku náhlu. Znalec v rámci svojich záverov označil techniku jazdy poškodeného za správnu, pretože viedol motocykel pri pravom okraji vozovky, povolenou rýchlosťou, resp. rýchlosťou blížiacou sa rýchlosti 40 km/hod. v úseku s najvyššou povolenou rýchlosťou 50 km/hod., pričom technický stav vozidiel s veľmi veľkou pravdepodobnosťou blížiacou sa istote nemal vplyv na vznik dopravnej nehody.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo povinnosťou obžalovaného, ktorý vychádzal z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, rešpektovať dopravnú značku P2 - Stoj, daj prednosť v jazde, pretože z tejto mu vyplývala povinnosť ako vodičovi prichádzajúcemu do križovatky z vedľajšej cesty dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste, okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvare.

Na tomto nič nemení skutočnosť, že obžalovaný, ako sám uviedol, najskôr s vozidlom zastavil pri vyústení do križovatky, avšak následne sa s vozidlom pohol smerom do križovatky, kde nedal prednosť vodičovi malého motocykla, vytvoril mu tak prekážku náhlu a spôsobil následok - zrážku oboch motorových vozidiel a závažné zranenia poškodenému.

Okrem tvrdenia obžalovaného nebolo ničím preukázané, že by poškodený mal na motocykli zapnutý ukazovateľ zmeny smeru jazdy. V tomto smere odvolací súd poukazuje na správne právne úvahy súdu I. stupňa uvedené na strane 6 odvolaním napadnutého rozsudku, ktorý sa s obhajobou obžalovaného v danom smere zákonným spôsobom vysporiadal.

Odvolací súd pripomína, že príčinou dopravnej nehody bolo jednoznačne nerešpektovanie dopravných predpisov obžalovaným, a to závažným spôsobom, pretože dopravná značka P2 vyzýva vodičov motorových vozidiel v každom prípade k zastaveniu motorového vozidla a daniu prednosti v jazde všetkým účastníkom cestnej premávky. Z uvedených dôvodov obžalovaný v plnej miere zodpovedá za vzniknutý následok - ťažkú ujmu, ktorú poškodený pri ním zavinenej dopravnej nehode utrpel.

K obhajobným argumentom obžalovaného, ktorými spochybňoval, či poškodený mal nasadenú prilbu na hlave počas jazdy resp. či ju mal i správne pripevnenú odvolací súd poukazuje na výpoveď znalca MUDr. F. X. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý sa vyjadril jednoznačne, že pokiaľ by poškodený prilbu nasadenú nemal, boli by na jeho hlave vonkajšie prejavy zranení ešte závažnejšie a to i s následkom smrti.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa zákonnosti vyšetrovania v prípravnom konaní, kde poukazoval na to, že nebol vyšetrovateľom poučený a tento odmietol zapísať ním vznesenú námietku zaujatosti, odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný v prípravnom konaní podpísal poučenie obsahujúce jeho poučenie ako obvineného zo dňa 27.07.2020. Z predloženého spisového materiálu taktiež vyplýva, že obžalovaný sa osobne dostavil dňa 25.09.2020 na preštudovanie vyšetrovacieho spisu, ktoré trvalo od 08.00 hod. do 09.00 hod., preštudoval si celý vyšetrovací spis, nemal návrhy na doplnenie vyšetrovania a daný záznam podpísal.

Odvolací súd poukazuje na to, že dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor (§ 230 Tr. por.). V rámci výkonu dozoru prokurátor má vymedzené oprávnenia uvedené v § 230 ods. 2 Tr. por., a to napr. odňať vec policajtovi a urobiť opatrenie, aby bola vec prikázaná inému policajtovi, zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutie policajta a nahradiť ho vlastným rozhodnutím, vrátiť vec policajtovi a nariadiť mu doplniť vyšetrovanie a pod.

V tomto kontexte odvolací súd dáva do pozornosti zásadu trestného práva „vigilantibus leges sunt scriptae“ - zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdely, aby sme mohli chrániť svoje právo, - vigilantibus iura - právo je na strane ostražitých,

- vigilantibus non dormientibus iura subveniunt - právo pomáha bdelym nie spiacim.

V zmysle uvedenej zásady mal obžalovaný svoje námietky týkajúce sa priebehu vyšetrovania namietat' v čase, kedy sa o nich dozvedel, teda v prípravnom konaní. Keďže tieto v danom čase neuplatnil, prokurátor sa týmito nemohol zaoberat'. Neobstojí ani tvrdenie obžalovaného, že nemal vedomosť o priebehu trestného stíhania, pretože v minulosti už bol trestne stíhaný i odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť, kde v jeho trestnej veci prebehlo tak prípravné konanie ako aj hlavné pojednávanie i odvolacie konanie.

Zároveň treba uviesť, že konanie pred súdom I. stupňa bolo v prejednávanej veci vykonané podľa zásad tzv. kontradiktórneho procesu, v rámci ktorého boli dodržané práva obžalovaného, vrátane poučenia o jeho právach a povinnostiach obvineného, bolo mu umožnené urobiť vyhlásenie k obžalobe, vypovedať ku skutku, pre ktorý bola podaná, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, klásť vypočúvaným osobám otázky sám i prostredníctvom obhajcu, podať návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, právo záverečnej reči i právo posledného slova.

K odmietnutým návrhom na vykonanie dôkazov odvolací súd poukazuje na právne úvahy a dôvody uvedené súdom I. stupňa na strane 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Navyše dodáva, že obžalovaný bol prítomný v prípravnom konaní pri spísaní zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody i záznamu dopravnej nehody, ktoré spísal policajt, v ktorých okrem účastníkov dopravnej nehody - obžalovaného a poškodeného nie sú uvedení žiadni iní účastníci nehody ani svedkovia. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že na mieste nehody mala byť aj iná osoba - vodič bielej dodávky, ktorá mala byť svedkom dopravnej nehody a tento nebol uvedený do záznamu dopravnej nehody, mal možnosť pri danom úkone domáhať sa zistenia totožnosti uvedenej osoby a navrhnuť túto vypočuť v procesnom postavení svedka. Zo záznamu dopravnej nehody nevyplýva, že by obžalovaný namietal neúplnosť údajov v ňom uvedených a nenamietal to ani pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu.

Ako správne uviedol súd I. stupňa, v konaní pred súdom majú procesné strany právo navrhovať vykonanie dôkazov a pokiaľ navrhujú predvolať svedka, je ich povinnosťou uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne (§ 240 ods. 4 Tr. por.). Keďže obžalovaný údaje o totožnosti svedka neuviedol a tieto nie sú známe ani zo spisu predloženého s obžalobou, súd I. stupňa nepochybil, keď návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania odmietol.

Vzhľadom však k tomu, že iní účastníci dopravnej nehody, okrem obžalovaného a poškodeného, ako ani svedkovia dopravnej nehody neboli zistení, bolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní - policajtov privolaných k miestu dopravnej nehody o to dôslednejšie a dôkladnejšie túto zdokumentovať, keďže z listinných dôkazov a fotodokumentácie nemožno spoľahlivo zistiť či už poškodenie prilby ako aj stopy na nej po zraneniach poškodeného a overiť tým tvrdenia obžalovaného a poškodeného.

Keďže súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v rámci právnych úvah v otázke viny posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, súčasne sa dôsledne vysporiadal i s obhajobou obžalovaného prezentovanou na hlavnom pojednávaní, ktorú v odvolacom konaní len zopakoval, odvolací súd na tieto právne úvahy súdu I. stupňa ako na správne a zákonné poukazuje.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V ostatne citovanom ustanovení sú taxatívne uvedené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Osobu konkrétneho páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, najmä posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie závažnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho

správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatelia bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania trestu a jeho výmery.

Hodnotiac osobu páchatelia nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

Pomery páchatelia sa taktiež týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatelia ako objekt trestu, a to o aktuálne rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste, napríklad majetkové pomery páchatelia, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu a pod.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok o treste, súd I. stupňa poukázal na osobu obžalovaného, fakt, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, zistené priestupky na úseku cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené pokuty.

Ani odvolací súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a ani priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák.

Keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný 0:0, súd I. stupňa správne obžalovanému ukladal trest v zákonnej sadzbe 1 rok až 5 rokov.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 1 rok a 2 mesiace nemožno považovať za neprimerane mierny ani za neprimerane prísny. Odvolací súd považuje uložený trest za primeraný tak s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, nedbanlivostné zavinenie obžalovaného, nezistené priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti, i s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol kladne hodnotený z aktuálneho zamestnania, nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku, jeho pomery i možnosť jeho nápravy.

Skúšobná doba určená súdom I. stupňa na 2 roky je taktiež primeraná a zároveň dostatočná k tomu, aby sa obžalovaný prevychoval a aby sa preukázalo, že účel trestu sa dosiahol aj bez jeho výkonu, pretože páchatel v tomto čase viedol riadny život.

Odvolacie námietky prokurátora neboli dôvodné, pretože obžalovaný sa dopustil nedbanlivostnej trestnej činnosti, i keď hrubým spôsobom porušil príslušné ustanovenia zákona o cestnej premávke a spôsobil tak poškodenému závažné zranenia, avšak na druhej strane obžalovaného nie je možné považovať za natoľko narušeného jedinca, aby bolo nevyhnutné pôsobiť na neho ešte dlhšou skúšobnou dobou.

Odvolací súd sa nestotožnil s hodnotením napadnutého výroku o treste prokurátorom ako nezákonného, pretože tak trest odňatia slobody ako aj určená skúšobná doba boli súdom I. stupňa uložené v rámci zákonom určenej sadzby, kde nedošlo k porušeniu príslušných ustanovení Trestného zákona.

Účelom trestu zákazu činnosti podľa § 61 Tr. zák. je dočasne vyradiť obžalovaného z možnosti vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestnej činnosti, t.j. v danom prípade vedenia motorového vozidla akéhokoľvek druhu. Podľa názoru odvolacieho súdu, zohľadniac všetky kritériá rozhodné pre ukladanie trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., ako aj faktu, že obžalovaný už bol opakovane postihnutý pokutami pre nerešpektovanie dopravného značenia, trest zákazu činnosti uložený mu vo výmere 3 rokov, v zákonnej sadzbe 1 rok až 10 rokov, nemožno považovať za neprimerane prísny.

Takto uložený trest odvolací súd považuje za primeraný, spôsobilý plniť tak jeho resocializačný ako aj generálno-preventívny účel.

Odvolací súd sa stotožnil i s výrokom o náhrade škody napadnutého rozsudku, ktorý bol súdom I. stupňa odôvodnený v súlade s požiadavkami uvedenými v § 168 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)